

★ లాటరీ ★

బులుసు - జీ - ప్రకాష్

చిత్రానికి వెళ్దామని నిశ్చయించుకున్నాను. సాయంత్రం 5 గంటలయ్యేసరికల్లా వేగంగా ఇంట్లో భోజనం ముగించి బయలుదేరాను మెయిన్ రోడ్డు ద్వారా.

ఒక దగ్గర బ్రహ్మాండమైన లాటరీ!... పడేసి ఇరవయ్యేసి రూపాయలు ఆలాటరీలో నిమిషంలో తగులబెట్టే ఆవకాశం ఉంది. ఆశ్చర్యం ఎవ్వరికైనా కలకలకం తప్పదు... ఇటువంటి జూదం మెయిన్ రోడ్డుపై ఎలా జరుగుతూందనీ.

నేను ఆలాటరీని నాలుగుమాసాల క్రితమే చూశాను కానీ - నేచేయవలసిన పనేమిటి? నేనేమీ సి. ఇ. డి. ని కాను వేలం త ఉండే నేను... ఎవరినేమి చేయగలను?

ఆలాటరీకి హెడ్... అంటే ఆలాటరీని ప్రప్రథమంగా ప్రవేశపెట్టిన యువకుని పేరు రహిమాన్ దీనివల్ల వాడి ధనార్జన అధమం రోజుకే రెండువందలు! నేను చెప్పిన నాలుగు మాసాలనుండి తను అమాయక ప్రజలనుండి అర్జించిన సొమ్ముతో మాఫ్రాల్లో జలసావెలిగిస్తూవుంటాడు.

నేను ఇంటినుండి బయల్దేరేటప్పుడు మానాన్న పడే పడే చెప్పారు... వచ్చేటప్పుడు మరిచిపోకుండా 'అమృత్ బజార్ పత్రిక' తెమ్మని.

నేను ఆలాటరీ స్థలానికి చేరేసరికి కొన్ని ఎర్ర టోపీలు అయిదో పదో అక్కడచేరాయి. పోలీసులని నేనక్కడ చూసేసరికి రహిమాన్ లాటరీ సంకటం కుదిరిందనుకున్నాను. కానీ - హఠాత్తుగా మహాదేవ్ - నేననుకున్నట్లు జరుగలేదు.

పోలీసులు ఒకరితరువాత ఒకరు... క్యూసిస్టమ్లో వస్తున్నట్లు బైటికి వచ్చి ఎవరి పనివారు చూసుకోవడానికి వెళ్లిపోయారు.

'ఏమండీ! ఇక్కడికి పోలీసులు ఎందుకువచ్చినట్లు?' ప్రక్కనున్న పెద్దమనిషిని అమాయకంగా ప్రశ్నించాను.

'రహిమాన్ను పట్టుకుందికట!' ఎగతాళిగా అన్నాడు.

'అయితే పట్టుకోకుండా వెళ్లిపోతున్నారేమండీ?'

"అమాత్రం తెలీదూ!... వచ్చిన నలుగురికి తడి తగిలి ఉంటుంది. వచ్చినతోవని కాక రెండవ తోవని వెళ్లుతున్నారు. అందుచేత వాళ్లు" అన్నాడాయన.

"ఆ సర్కిల్ ఇన్ స్పెక్టర్, సబిన్ స్పెక్టర్ల గస్తే గాని ఏడి జబ్బు అణగవండీ! వాళ్లయితే లంచాలు పుచ్చుకోరుగా!..." అన్నానేను.

'నిజమే వండీ! అలాగే జరగాలి!' అని ఆయన నగానే తాను నాసదుద్దేశంతో ఏకీభవించినందుకు చాలా సుఖపడ్డాను... మనస్సులో.

లాటరీ స్థలం దాటి సినిమా హాలు చేరుదామని కొంత దూరం... అంటే - కొన్ని అడుగులు మాత్రమే నడిచాను.

'పొండి! దూరంగా పొండి!' అని రెండు కంఠాలు వినబడ్డంతోనే వెనక్కి తిరిగి వచ్చాను. ఇంకెవరు?... ఆ సర్కిల్... సబిన్ స్పెక్టర్లు! ఆవు పించారు ఆ లాటరీ స్థలంలో.

లాటరీ వేసే మనుషులవరూ లేకపోయే సరికి రహిమాన్ జబ్బు కడకు వీళ్ళిద్దరి వల్లనైనా నశిస్తుందనుకున్నాను. లాటరీ ఆపివేయబడదీ. 'యేసబ్ శంకర్ కాదయ్యా!' అని నిశ్చయించుకున్నాను.

సర్కిలూ, సబిన్ స్పెక్టరూ కలిసి చుట్టూ మూగిన ప్రజల్ను పొమ్మన్నారు. అంతాపోయారు. నాకు సినిమాకు త్రినువడంవల్ల బయలుదేరాను. టికెట్లు అయిపోయాయనే కుభవార్ల వినేసరికి గృహాన్వేషులు డనయ్యారు. నేను తిరిగి వస్తున్నప్పుడు కూడా... ప్రజల్లు... ఆ మనా నీయులిద్దరూ తరుముతూనే ఉన్నారు.

నేను మామూలుగా ఇంటికి వచ్చేస్తుంటే మానాన్న చెప్పిన మాటలు 'అమృత్ బజార్ పత్రిక కొనుక్కురా!' జ్ఞాపకం వచ్చాయి. వెనక్కి మరలి వెళ్ళాను.

లాటరీ స్థలం చేరాను. ఆశ్చర్యం కలిగింది. లాటరీ యధాప్రకారంగా సాగుతూంది అస్థలంలో సర్కిలూలేడు!... సబ్బీలేడు!... జూదరులు కందరిగలలాగ గుమిగుడి కోలాహలం చేస్తున్నారు.

లాటరీ అక్షణంగా కొనసాగుతున్నాది.